693/04

Den 17. marts 2004 blev i sag nr. 61.360:

xxxx xx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har motorkøretøjsforsikring med dertil hørende retshjælpsdækning i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et påtænkt søgsmål.

Klagerne er utilfreds med selskabets afgørelse og påstår selskabet tilpligtet at yde dem retshjælpsdækning.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til, at sagen ikke vil føre til et for klagerne gunstigt resultat, samt sagens beskedne økonomiske værdi.

Selskabet har ved skrivelse af 27/6 2003 over for nævnet anført:

> "I brev af 3. september 2001 modtog Codan en anmodning om retshjælpsdækning fra forsikringstagers advokat. Advokaten oplyste, at han agtede at gennemføre et sagsanlæg mod (reparatøren) Mazda v. M.S.H. A/S og (forhandleren) Mazda M.B. A/S, med henblik på at afklare fordelingen af udgifter til udført reparation på forsikringstagers bil, jf. bilag B.
>
> For så vidt angår kravet rettet mod (forhandleren) Mazda M.B. A/S skal vi bemærke, at forsikringstager oprindeligt rettede dette krav mod (importøren) Mazda A.M.

Ovenstående modparter vil i nedenstående fremstilling blive henvist til som henholdsvis reparatøren, forhandleren og importøren.

Af det fremsendte materiale fremgik det, at forsikringstager i 1995 købte en ny Mazda 323F hos forhandleren, hvilken bil angiveligt ikke trak korrekt, når motoren var kold. Forsikringstager reklamerede overfor forhandleren, der medinddrog importøren, som ad to omgange foretog diverse undersøgelser af motorkøretøjet. Sidstnævnte fandt imidlertid på baggrund disse undersøgelser, at bilens stand var normal. Importøren oplyste, at den rykkende motorgang skyldtes styringsprogrammet i bilens computer, hvilket ifølge oplysninger fra producenten var uundgåeligt for samtlige biler af samme model og årgang.

I august 2000 udførte reparatøren reparationer på forsikringstagers bil, herunder udskiftning af defekte indsugningsventiler. Ifølge forsikringstager skulle værkføreren på værkstedet have oplyst, at defekte ventiler var årsagen til, at bilen ikke trak korrekt. Forsikringstager konstaterede efterfølgende, at motorgangen var jævn både med kold og varm motor.

Den 24. oktober 2000 rettede forsikringstager derfor på ny henvendelse til importøren, og fremsatte krav om, at udgifter til reparation af ovennævnte køretøj blev dækket. Den udførte reparation kostede i alt kr. 10.220,80, og heraf betalte forsikringstager kr. 1.730,-, som vedrørte andre forhold. Det resterende beløb udgjorde i alt kr. 8.490,80.

Importøren afviste at dække det af forsikringstager opkrævede beløb, og henviste til de undersøgelser der blev foretaget i 1995, hvorefter det blev lagt til grund at den ujævne motorgang blev forårsaget af et styringsprogram i bilens computer. Ifølge importøren var den udførte reparation således uden sammenhæng med forsikringstagers oprindelige reklamationsindsigelser, og skyldtes en naturlig slidtage på ventiler og ventilsæder under den daglige kørsel. Derudover henviste importøren til, at garantien var udløbet.

I Codans brev af 11. september 2001 afviste vi at yde retshjælpsdækning, idet sagen på det foreliggende grundlag - efter vores opfattelse - ikke ville føre til et for forsikringstager gunstigt udfald, jf. retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1.

Vi lagde især vægt på, at der ikke syntes at være nogen sammenhæng mellem den reparation, som forsikringstager har bestilt hos reparatøren, og den uoverensstemmelse, der ved forsikringstagers køb af bilen bestod mellem vedkommende og importøren.

I relation til importøren var det endvidere vores opfattelse, at forsikringstagers krav var forældet, og i relation til reparatøren savnede vi oplysninger til støtte for, at den udførte reparation var behæftet med mangler.

Vi tilføjede imidlertid, at såfremt forsikringstager valgte at gennemføre sagen, og i det væsentligste fik medhold, ville vi være indforstået med at foretage en fornyet gennemgang af sagen, jf. bilag C.

Herefter hørte vi ikke videre i sagen før vi modtog forsikringstagers brev af 17. februar 2003, hvori han meddelte Codan, at sagen nu havde fundet sin afslutning, og at han i det væsentligste havde fået medhold. Han ønskede derfor at Codan skal dække samtlige af sagens omkostninger, der i alt androg kr. 33.684, 10, jf. bilag D.

Af sagens akter fremgik det, at reparatøren indstævnede forsikringstager med påstand om at betale resterende beløb i henhold til den udførte reparation i alt kr. 8.490,80. Forsikringstager påstod frifindelse, subsidiært frifindelse mod et af retten fastsat beløb, og gjorde i den forbindelse gældende, at den udførte reparation var mangelfuld, jf. bilag E og F.

Forsikringstager adciterede herpå forhandleren med påstand om, at reparationen af bilen kunne henføres til en oprindelig mangel, som forsikringstager reklamerede over allerede i 1995, jf. bilag G.

Af skønserklæring af 16. juni 2002 fremgik det, at det fremsatte krav overfor forhandleren - tidligere rettet mod importøren - var fremsat efter garantiperiodens udløb. Ligeledes fremgik det at skønserklæringen, at den af reparatøren udførte reparation var udført håndværksmæssigt korrekt, dog havde denne forsømt at montere nye tætninger ved ventilerne, jf. bilag H.

Efter afholdelse af skønsforretning hævede forsikringstager sagen mod forhandleren i samråd med sin advokat, mod at hver part betalte egne omkostninger.

Derudover indgik forsikringstager forlig med reparatøren. Forliget gik ud på, at reparatøren uden vederlag skulle foretage yderligere reparationer i overensstemmelse med det i skønserklæringen anførte. Udgifterne hertil udgjorde i alt kr. 4.203,35. Til gengæld skulle forsikringstager indbetale det resterende beløb fra den oprindelige udførte reparation i alt kr. 8.490,80. Det blev overladt til retten at fastsætte fordelingen af sagsomkostninger.

I sagen havde forsikringstager afholdt udgifter til syn- og skøn på i alt kr. 12.721,25 samt udgifter til forbindelsesadvokat og egen advokat. Udgifterne til syn- og skøn vedrørte også sagen mod forhandleren.

Retten fandt, at reparatøren skulle betale kr. 2.000,- i sagsomkostninger til forsikringstager, og lagde i den forbindelse vægt på, at modparten uden beregning havde foretaget yderligere reparationer.

Det er Codans opfattelse at forsikringstager ikke har fået medhold i det væsentligste. Vi har især lagt vægt på, at forsikringstager hævede sagen mod forhandleren, at forsikringstager i sagen mod reparatøren alene i ringe omfang fik medhold i den af ham nedlagte subsidiære påstand samt på rettens fordeling af sagsomkostninger. Dette meddelte vi forsikringstager i vores brev af 10. marts 2003, jf. bilag I.

Såfremt Ankenævnet mod forventning skulle komme frem til at forsikringstager har fået medhold i det væsentligste, skal vi bemærke at sagsgenstanden i nærværende

sag - som anført i skønserklæringen - alene angår den reparation, som reparatøren har forsømt at foretage, hvilken i alt udgjorde kr. 4.203,35.

Af retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1 fremgår det, at forsikringen ikke dækker omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, for eksempel fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.

Sagsgenstanden udgør i nærværende sag alene kr. 4.203,35, og sagen har efter vores opfattelse ikke principiel karakter.

Det er derfor Codans opfattelse, at sagens omkostninger ikke er afholdt med rimelig grund i forhold til retshjælpsforsikringen, der har en selvrisiko på 10 % minimum kr. 2.500, jf. retshjælpsvilkårenes § 8, stk. 2.

Vi henviser endvidere til AK 50.298, AK 50.157 og AK 45.193 samt Michael Wiisbye, Retshjælpsforsikringen s. 230 og 231, hvoraf fremgår, at sager, hvis økonomiske værdi er beskeden i forhold til selvrisikoen som udgangspunkt ikke kan anses for ført med rimelig grund."

Heroverfor har klagerne ved skrivelse af 28/7 2003 til nævnet anført:

"Jeg skal gøre opmærksom på at der her i princippet er tale om 2 sager.
Sag 1 omhandler de oprindelige problemer med bilen som efter min opfattelse er årsagen til den senere ventilreparation. Dette forhold kan (reparatøren) … naturligvis ikke lastes for. På trods af værkførerens udsagn om en sammenhæng, og syns- og skønsrapportens omtale af samme fandt jeg, i samråd med min advokat, at muligheden for et positivt resultat var for små. Derfor frafaldt jeg denne del.
Sag 2 handler om at bilen efter reparationen straks fik et stort olieforbrug. Reparatøren afviste at gøre noget ved dette, og jeg havde derfor reelt kun 2 valg. Enten at nægte at betale reparationen, eller betale reparationen og på ny indlevere bilen til reparation. I denne sag har syns- og skønsrapporten givet mig ret i at reparationen er udført mangelfuld, diet den ikke er lavet færdig.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder både, at omkostningerne ved at føre sagen ikke kan anses for at stå i et rimeligt forhold til sagens genstand, der udgjorde 4.203,35 kr., og at der er betydelig usikkerhed med hensyn til, om sagen vil kunne gennemføres med et for klagerne positivt resultat.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde retshjælpsdækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand